Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 15. marca 2017*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Elektronické komunikačné siete a služby — Smernica 2002/22/ES — Článok 25 ods. 2 — Telefónne informačné služby a služby telefónnych zoznamov — Smernica 2002/58/ES — Článok 12 — Telefónne zoznamy účastníkov — Sprístupnenie osobných údajov účastníkov na účely poskytovania verejne dostupných telefónnych informačných služieb a služieb telefónnych zoznamov — Súhlas účastníka — Rozlišovanie podľa členského štátu, v ktorom sa poskytuje verejne dostupná telefónna informačná služba a služba telefónnych zoznamov — Zásada zákazu diskriminácie“

Vo veci C-536/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (odvolací súd pre správne spory v hospodárskej oblasti, Holandsko) z 3. júla 2015 a doručený Súdnemu dvoru 13. októbra 2015, ktorý súvisí s konaním:

Tele2 (Nederlands) BV,

Ziggo BV,

Vodafone Libertel BV

proti

Autoriteit Consument en Markt (ACM)

za účasti:

European Directory Assistance NV,

SÚDNY DVOR (druhá komora):

zložení: predseda druhej komory M. Ilešič, sudcovia A Prechal, A. Rosas, C. Toader a E. Jarašiūnas (spravodajca),

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: R. Schiano, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 5. októbra 2016,

* Jazyk konania: holandčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Tele2 (Netherlands) BV, v zastúpení: Q. R. Kroes a P. F. Reker, advocaten,

— Ziggo BV, v zastúpení: W. Knibbeler a N. Lorjé, advocaten,

— Vodafone Libertel BV, v zastúpení: H. P. Wiersema, advocaat,

— holandská vláda, v zastúpení: M. de Ree, M. Bulterman a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,

— Európska komisia, v zastúpení: H. Kranenborg, G. Braun a L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 9. novembra 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 25 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica „univerzálnej služby“) (Ú. v. ES L 108, 2002, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25. novembra 2009 (Ú. v. EÚ 2009 L 337, s. 11) (ďalej len „smernica ‚univerzálnej služby“).

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV a Vodafone Libertel BV, spoločnosťami so sídlom v Holandsku, a Autoriteit Consument en Markt (ACM) (Úrad pre spotrebiteľov a trhy), ktorý sa týka rozhodnutia prijatého uvedeným úradom v rámci konania medzi týmito spoločnosťami a European Directory Assistance NV (ďalej len „EDA“), spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte, v súvislosti s tým, že EDA sprístupňuje údaje týkajúce sa ich účastníkov na účely poskytovania verejne dostupných telefónnych informačných služieb a služieb telefónnych zoznamov v tomto poslednom uvedenom členskom štáte a/alebo v iných členských štátoch.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica „univerzálnej služby“

3 Odôvodnenia 11 a 35 smernice „univerzálnej služby“ stanovujú:

„(11) … Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/66/ES z 15. decembra 1997 o spracovaní osobných údajov a ochrane súkromia v telekomunikačnom sektore [(Ú. v. ES L 24, 1998, s. 1)] zabezpečuje práva účastníkov na súkromie z hľadiska zahrnutia ich osobných dát do zoznamu.

…

(35) poskytovanie informačných služieb a zoznamov je už otvorené pre hospodársku súťaž. Ustanovenia tejto smernice dopĺňajú ustanovenia smernice 97/66/ES tým, že dávajú účastníkom právo, aby boli ich osobné dáta zahrnuté do vytlačených alebo elektronických zoznamov. Všetci poskytovatelia služieb, ktorí pridelili telefónne čísla svojim účastníkom, sú povinní sprístupniť príslušné informácie spravodlivým, nákladovo orientovaným a nediskriminačným spôsobom.“

4 Článok 1 uvedenej smernice s názvom „Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„V rámci smernice 2002/21/ES [Európskeho parlamentu a Rady zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) (Ú. v. ES L 108, 2002, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349)] sa táto smernica vzťahuje na poskytovanie elektronických komunikačných sietí a služieb koncovým užívateľom. Cieľom je zaručiť dostupnosť kvalitných verejne dostupných služieb v cel[ej] [Európskej únii], prostredníctvom účinnej hospodárskej súťaže a výberu a zaoberať sa okolnosťami, za ktorých sa potreby koncových užívateľov na trhu dostatočne neuspokojujú. …“

5 Kapitola II smernice „univerzálnej služby“ sa týka záväzkov univerzálnej služby. Článok 5 v tejto kapitole s názvom „Informačné služby a zoznamy účastníkov“ znie takto:

„1. Členské štáty zabezpečia:

a) aby mali koncoví užívatelia k dispozícii aspoň jeden úplný telefónny zoznam vo forme schválenej príslušným úradom, buď vytlačený, alebo elektronický, alebo v oboch formách, a aby bol pravidelne aktualizovaný aspoň raz za rok;

b) aby mali koncoví užívatelia k dispozícii aspoň jednu telefónnu informačnú službu, vrátane užívateľov verejných telefónov mincových alebo kartových.

2. Pokiaľ nie je v článku 12 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcej sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) [(Ú. v. ES L 201, 2002, s. 37; Mim. vyd. 13/029, s. 514)] ustanovené inak, telefónne zoznamy uvedené v odseku 1 obsahujú všetkých účastníkov verejne dostupných telefónnych služieb.

…“

6 Kapitola IV smernice „univerzálnej služby“ sa týka záujmov a práv koncových užívateľov. Článok 25 v tejto kapitole s názvom „Informačné služby o účastníckych číslach“ znie takto:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby účastníci verejne dostupných telefónnych služieb mali právo na zapísanie do verejne dostupného telefónneho zoznamu podľa článku 5 ods. 1 písm. a) a na sprístupnenie ich údajov poskytovateľom telefónnych informačných služieb a/alebo zoznamov v súlade s odsekom 2.

2. Členské štáty zabezpečia, aby na účely zabezpečenia verejne prístupných informačných služieb a telefónnych zoznamov všetky podniky, ktoré prideľujú telefónne čísla účastníkom, splnili všetky odôvodnené požiadavky na sprístupnenie príslušných informácií v dohodnutom formáte za podmienok, ktoré sú spravodlivé, objektívne, nákladovo orientované a nediskriminačné.

…

5. Odseky 1 až 4 sa uplatňujú s výhradou požiadaviek právnych predpisov [Únie] o ochrane osobných údajov a súkromia, a najmä článku 12 smernice [2002/58].“

Smernica „o súkromí a elektronických komunikáciách“

7 Odôvodnenie 39 smernice 2002/58, zmenenej a doplnenej smernicou 2009/136 (ďalej len „smernica ‚o súkromí a elektronických komunikáciách“), stanovuje:

„(39) Povinnosť informovať účastníkov o účele verejných telefónnych zoznamov, v ktorých sa majú uviesť ich osobné údaje, by mala byť uložená subjektu, ktorý zhromažďuje také údaje. Keď môžu byť údaje prenášané jednej alebo viacerým tretím stranám, účastník by mal byť informovaný o tejto možnosti a o príjemcovi alebo o kategóriách možných príjemcov. Každý prenos by mal byť podmienený tým, že údaje sa nemôžu použiť na iné účely než sú tie, na ktoré boli zhromažďované. Ak subjekt, ktorý zhromažďuje údaje od účastníkov, alebo ktorákoľvek tretia strana, ktorej sa údaje poslali, chce používať dáta na ďalšie účely, musí sa získať nový súhlas od účastníka daný pôvodnému subjektu zhromažďujúcemu údaje alebo tretej strane, ktorej sa údaje poslali.“

8 Článok 1 smernice „o súkromí a elektronických komunikáciách“, nazvaný „Rozsah platnosti a cieľ“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Touto smernicou sa ustanovuje harmonizácia vnútroštátnych ustanovení požadovaných na zabezpečenie primeranej úrovne ochrany základných práv a slobôd, a najmä práva na súkromie a dôvernosť, z hľadiska spracúvania osobných údajov v elektronickom komunikačnom sektore a zabezpečenia voľného pohybu takých údajov a elektronických komunikačných zariadení a služieb v [Únii].“

9 Článok 12 uvedenej smernice s názvom „Telefónne zoznamy účastníkov“ stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby bol každý účastník bezplatne a predtým, než bude zaradený do zoznamu, informovaný o účele vytlačeného alebo elektronického telefónneho zoznamu účastníkov dostupného verejnosti alebo zoznamu, ktorý sa dá získať z informačnej služby a v ktorom môžu byť zaradené ich osobné údaje, a o akýchkoľvek ďalších možnostiach využitia založených na vyhľadávacích funkciách zabudovaných v elektronických verziách zoznamu.

2. Členské štáty zabezpečia aby mali účastníci možnosť určiť, či ich osobné údaje budú zaradené do verejného telefónneho zoznamu a ak áno, ktoré budú zaradené, pokiaľ sú tieto údaje relevantné účelom zoznamu stanoveným poskytovateľom zoznamu, a možnosť overiť, opraviť alebo odstrániť také údaje. Nezaradenie do telefónneho zoznamu účastníkov, overenie, opravy alebo odstránenie takých údajov zo zoznamu musí byť bezplatné.

3. Členské štáty môžu požadovať, aby pre akýkoľvek účel verejného telefónneho zoznamu, iný než je vyhľadanie kontaktných údajov osôb na základe ich mena prípadne minima ďalších identifikačných údajov, bol potrebný dodatočný súhlas účastníkov.

…“

Holandské právo

10 Podľa článku 1.1 písm. e) Besluit universele dienstverlening en eindgebruikersbelangen (nariadenie o univerzálnej službe a záujmoch konečných užívateľov) zo 7. mája 2004 (Stb. 2004, č. 203, ďalej len „Bude“):

„Štandardnou telefónnou informačnou službou je verejne prístupná telefónna informačná služba, ktorá umožňuje vyhľadávať telefónne čísla iba na základe údajov o mene v spojení s údajmi o adrese, čísle domu, poštovom smerovacom čísle alebo mieste bydliska účastníka.“

11 Článok 3.1 Bude znie takto:

„Poskytovateľ, ktorý prideľuje telefónne čísla účastníkom, musí na účely poskytovania verejne prístupných telefónnych zoznamov a verejne prístupných informačných služieb o účastníkoch, splniť všetky odôvodnené požiadavky na sprístupnenie relevantných informácií v dohodnutom formáte za podmienok, ktoré sú spravodlivé, objektívne, nákladovo orientované a nediskriminačné.“

12 Podľa článku 3.2 Bude:

„1. Poskytovateľ verejne prístupných telefónnych služieb, ktorý pred alebo pri uzatvorení zmluvy s užívateľom žiada od užívateľa údaje o jeho mene a adrese (ulica a číslo, poštové smerovacie číslo a mesto/obec), si vyžiada aj jeho súhlas so zaradením týchto osobných údajov a pridelených telefónnych čísel do každého štandardného telefónneho zoznamu a medzi údaje o účastníkoch používané na účely štandardnej telefónnej informačnej služby. O súhlas uvedený v predchádzajúcej vete treba požiadať osobitne pre každý druh osobných údajov.

2. Poskytnutý súhlas predstavuje relevantnú informáciu v zmysle článku 3.1.

3. Poskytovateľ verejne prístupných telefónnych služieb, ktorý požiada aj o súhlas so zaradením do iného telefónneho zoznamu, než je štandardný telefónny zoznam, alebo medzi údaje o účastníkoch, ktoré sa nepoužívajú výlučne na účely štandardných telefónnych informačných služieb, zabezpečí, aby spôsob a forma vyžiadania súhlasu uvedeného v odseku 1 boli prinajmenšom rovnocenné spôsobu a forme vyžiadania prvého súhlasu uvedeného v tomto odseku.“

13 Článok 11.6 Telecommunicatiewet (zákon o telekomunikáciách) z 19. októbra 1998 (Stb. 1998, č. 610), stanovuje:

„1. Každá osoba, ktorá zverejňuje verejne dostupný telefónny zoznam alebo poskytuje verejne dostupné informačné služby o účastníkoch, bezplatne informuje účastníka pred zápisom jeho osobných údajov do telefónneho zoznamu alebo do databázy účastníkov, ktorá sa použije na účely informačnej služby o účastníkoch:

a) o účeloch predmetného telefónneho zoznamu a predmetnej telefónnej informačnej služby o účastníkoch, a pokiaľ ide o elektronickú verziu telefónneho zoznamu, o možnostiach použitia na základe vyhľadávacích funkcií, ktoré sú ich súčasťou, a

b) o druhoch osobných údajov, ktoré sa môžu nachádzať v telefónnom zozname a informačnej službe o účastníkoch, o ktoré ide, vzhľadom na účely, na ktoré sa poskytujú.

2. Verejne dostupný telefónny zoznam a databáza účastníkov použité na účely informačnej služby o účastníkoch prevezmú osobné údaje účastníka len vtedy, ak poskytol svoj súhlas a uvedú sa v nich len údaje poskytnuté v tejto súvislosti účastníkom. Nezahrnutie údajov do telefónneho zoznamu alebo databázy účastníkov na účely informačnej služby o účastníkoch je bezplatné.

3. Pokiaľ je účelom spracovania osobných údajov uvedených vo verejne dostupnom telefónnom zozname a databáze účastníkov použitých na účely informačnej služby o účastníkoch iný účel než možnosť vyhľadávania telefónnych čísel podľa údajov o mene v spojení s takými údajmi, ako sú ulica, číslo, poštové smerovacie číslo a bydlisko účastníka, pre každý taký účel sa vyžaduje osobitný súhlas účastníka.

4. Účastník je oprávnený si bezplatne overiť, opraviť alebo zrušiť osobné údaje, ktoré sa ho týkajú, vo verejne dostupnom telefónnom zozname alebo databáze účastníkov použitých na účely informačnej služby o účastníkoch.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

14 EDA je spoločnosť založená podľa belgického práva, ktorá ponúka telefónne informačné služby a služby telefónnych zoznamov dostupné z belgického územia. Táto spoločnosť požiadala podniky, ktoré prideľujú telefónne čísla účastníkom v Holandsku (ďalej len „holandské podniky“), aby jej poskytli údaje týkajúce sa týchto účastníkov. Vzhľadom na to, že tieto podniky odmietli poskytnúť požadované údaje, EDA podala 18. januára 2012 žiadosť na ACM o vyriešenie sporu.

15 Rozhodnutiami z 5. júna 2013 ACM ako vnútroštátny regulačný úrad rozhodol o žiadosti EDA a prijal nasledujúce opatrenia. Po prvé EDA sa môže odvolať na článok 3.1 Bude, pokiaľ poskytnuté čísla vrátane súvisiacich informácií používa na poskytovanie štandardných telefónnych informačných služieb o účastníkoch. Po druhé holandské podniky sprístupnia EDA základné údaje, týkajúce sa jej účastníkov (meno, adresa, telefónne číslo) za podmienok, ktoré sú spravodlivé, objektívne, nákladovo orientované a nediskriminačné. Po tretie holandské podniky v primeranej lehote zabezpečia, aby súhlas so zaradením údajov o účastníkoch do každého štandardného telefónneho zoznamu a každej databázy účastníkov, používaných na účely telefónnej informačnej služby o účastníkoch, o udelenie ktorého žiadajú od účastníkov pri uzatvorení zmluvy, bol v súlade s ustanoveniami článku 3.2 Bude.

16 Holandské podniky podali proti rozhodnutiam ACM žalobu na College van Beroep voor het bedrijfsleven (odvolací súd pre správne spory v hospodárskej oblasti, Holandsko).

17 Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, uvádza po prvé, že keďže sa článkom 3.1 Bude do holandského práva prebral článok 25 ods. 2 smernice „univerzálnej služby“, treba vymedziť rozsah tohto ustanovenia, s cieľom odpovedať na otázku – ktorú účastníci konania vo veci samej spochybňujú – či článok 3.1 ukladá holandským podnikom povinnosť poskytnúť EDA údaje týkajúce sa ich účastníkov aj napriek tomu, že nejde o spoločnosť so sídlom v Holandsku.

18 V tejto súvislosti uvádza, že výklad článku 25 ods. 2 tejto smernice, ktorý Súdny dvor poskytol v rozsudku z 5. mája 2011, Deutsche Telekom (C-543/09, EU:C:2011:279), sa netýka cezhraničného poskytovania údajov týkajúcich sa účastníkov, a preto neumožňuje odpovedať na otázku, že toto ustanovenie sa má vykladať v tom zmysle, že podnik je povinný poskytnúť údaje týkajúce sa účastníkov poskytovateľovi telefónnej informačnej služby a služby telefónnych zoznamov, ktorý má sídlo v inom členskom štáte.

19 Po druhé vnútroštátny súd uvádza, že pokiaľ ide o získanie súhlasu účastníka, článok 3.2 Bude stanovuje, že tento súhlas na účely zaradenia osobných údajov a prideleného telefónneho čísla do každého štandardného telefónneho zoznamu a do databázy účastníkov, používaných na účely štandardných telefónnych informačných služieb, musí získať poskytovateľ. Ďalej spresňuje, že podľa vysvetliviek k článku 3.2 Bude „toto ustanovenie slúži na to, aby sa vyhlo tomu, aby si musel každý poskytovateľ verejne dostupného telefónneho zoznamu a verejne dostupných telefónnych informačných služieb vyžadovať súhlas so štandardným zaradením od každého účastníka“.

20 Vnútroštátny súd uvádza, že predmetom sporu medzi účastníkmi konania vo veci samej je po prvé, či článok 3.2 Bude umožňuje získať súhlas účastníkov s používaním ich osobných údajov iným spôsobom v závislosti od toho, či sú tieto údaje určené pre holandských poskytovateľov alebo zahraničných poskytovateľov telefónnych informačných služieb a/alebo služieb zoznamov, a po druhé, či treba ponechať na účastníkoch, aby sami rozhodli o tom, či poskytnú svoj súhlas v závislosti od krajiny, v ktorej podnik požadujúci informácie poskytuje svoje služby. V tejto súvislosti usudzuje, že v zásade ide o otázku, ako v rámci tejto žiadosti o súhlas udržať rovnováhu medzi dodržaním zásady zákazu diskriminácie a zásady ochrany súkromia.

21 Za týchto okolností College van Beroep voor het bedrijfsleven (odvolací súd pre správne spory v hospodárskej oblasti) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 25 ods. 2 smernice ‚univerzálnej služby' vykladať v tom zmysle, že pojem ‚požiadavky' zahŕňa aj žiadosť podniku so sídlom v inom členskom štáte o poskytnutie informácií na účely poskytovania verejne prístupných služieb telefónnych informácií a telefónnych zoznamov ponúkaných v tomto členskom štáte a/alebo v iných členských štátoch?

2. Ak je odpoveď na prvú otázku kladná, umožňuje zásada zákazu diskriminácie, aby poskytovateľ, ktorý prideľuje telefónne čísla a na základe vnútroštátnej právnej úpravy je povinný vyžiadať si od účastníkov súhlas so zaradením [svojich údajov] do štandardných telefónnych zoznamov a štandardných telefónnych informačných služieb, rozlišoval pri žiadosti o udelenie súhlasu podľa toho, v akom členskom štáte podnik, ktorý požaduje informácie podľa článku 25 ods. 2 smernice ‚univerzálnej služby', ponúka telefónny zoznam a telefónne informačné služby?"

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

22 Svojou prvou otázku sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 25 ods. 2 smernice „univerzálnej služby" vykladať v tom zmysle, že pojem „požiadavky" uvedený v tomto článku zahŕňa aj žiadosť podniku so sídlom v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom majú sídlo podniky, ktoré prideľujú telefónne čísla účastníkom, a ktorý požaduje informácie, ktoré majú tieto spoločnosti k dispozícii na účely poskytovania verejne dostupných telefónnych informačných služieb a služieb zoznamov v tomto členskom štáte a/alebo v iných členských štátoch.

23 Článok 25 smernice „univerzálnej služby" je súčasťou kapitoly IV tejto smernice, ktorá je venovaná právam a záujmom koncových užívateľov. Podľa odseku 1 tohto ustanovenia členské štáty zabezpečia, aby účastníci verejne dostupných telefónnych služieb mali právo na zapísanie do verejne dostupného telefónneho zoznamu podľa článku 5 ods. 1 písm. a) tejto smernice a na sprístupnenie ich údajov poskytovateľom telefónnych informačných služieb a/alebo služieb zoznamov v súlade s článkom 25 ods. 2 tej istej smernice.

24 Pokiaľ ide o sprístupnenie údajov týkajúcich sa účastníkov poskytovateľom telefónnych informačných služieb a/alebo služieb zoznamov, zo znenia článku 25 ods. 2 smernice „univerzálnej služby" vyplýva, že toto ustanovenie sa týka všetkých odôvodnených požiadaviek na sprístupnenie na účely poskytovania verejne prístupných informačných služieb a telefónnych zoznamov. Toto sprístupnenie sa okrem toho musí vykonať za podmienok, ktoré nie sú diskriminačné.

25 Zo znenia tohto ustanovenia tak nevyplýva žiadny rozdiel v závislosti od toho, či žiadosť o sprístupnenie údajov týkajúcich sa účastníkov podáva podnik so sídlom v tom istom členskom štáte ako podnik, ktorému je táto žiadosť adresovaná, alebo či túto žiadosť podáva podnik so sídlom v inom členskom štáte.

26 Neexistencia tohto rozdielu je v súlade s cieľom smernice „univerzálnej služby", ktorá vo svojom článku 1 ods. 1 okrem iného stanovuje, že jej cieľom je zaručiť prístupnosť kvalitných verejných služieb v celej Únii prostredníctvom účinnej hospodárskej súťaže a výberu, a zaoberať sa okolnosťami, za ktorých nie sú potreby koncových užívateľov na trhu dostatočne uspokojované, ako aj so špecifickým cieľom článku 25 ods. 2 tejto smernice „univerzálnej služby", ktorým je predovšetkým zabezpečiť splnenie povinnosti univerzálnej služby stanovenej v článku 5 ods. 1 tejto smernice (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. mája 2011, Deutsche Telekom, C-543/09, EU:C:2011:279, bod 35).

27 V tejto súvislosti Súdny dvor už v bode 36 rozsudku z 5. mája 2011, Deutsche Telekom (C-543/09, EU:C:2011:279), odvolávajúc sa na odôvodnenie 35 smernice „univerzálnej služby“, konštatoval, že na konkurenčnom trhu povinnosť podnikov prideľujúcich telefónne čísla sprístupniť údaje o vlastných účastníkoch v súlade s článkom 25 ods. 2 tejto smernice v zásade nielen umožňuje určenému podniku, aby splnil povinnosti univerzálnej služby podľa článku 5 ods. 1 uvedenej smernice, ale takisto umožňuje všetkým poskytovateľom telefónnych služieb vytvoriť úplnú databázu a vykonávať činnosti na trhu telefónnych informačných služieb a telefónnych zoznamov. V tejto súvislosti postačuje, ak dotknutý poskytovateľ požiada každý podnik prideľujúci telefónne čísla o príslušné údaje o jeho účastníkoch.

28 Výklad článku 25 ods. 2 smernice „univerzálnej služby“, podľa ktorého by sa toto ustanovenie malo vzťahovať len na odôvodnené žiadosti predložené podnikmi so sídlom v tom istom členskom štáte ako podniky, ktoré prideľujú telefónne čísla účastníkom, by pritom bol v rozpore s cieľom zaručiť prístupnosť kvalitných verejných služieb koncovým užívateľom v celej Únii prostredníctvom účinnej hospodárskej súťaže, a osobitne s cieľom zabezpečiť splnenie povinnosti univerzálnej služby stanovenom v článku 5 ods. 1 smernice „univerzálnej služby“, ktorý vyplýva z potreby poskytnúť koncovým užívateľom aspoň jeden úplný telefónny zoznam.

29 Ako sa už uviedlo v bode 24 tohto rozsudku, článok 25 ods. 2 smernice „univerzálnej služby“ okrem iného vyžaduje, aby na účely zabezpečenia verejne prístupných informačných služieb a služieb telefónnych zoznamov všetky podniky, ktoré prideľujú telefónne čísla účastníkom, vhodným spôsobom splnili všetky odôvodnené požiadavky na sprístupnenie príslušných informácií za podmienok, ktoré nie sú diskriminačné. Skutočnosť, že podniky, ktoré prideľujú telefónne čísla účastníkom v Holandsku, odmietnu poskytnúť údaje týkajúce sa ich účastníkov žiadateľom len z toho dôvodu, že majú sídlo v inom členskom štáte, je pritom nezlučiteľná s touto požiadavkou.

30 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 25 ods. 2 smernice „univerzálnej služby“ sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „požiadavky“ uvedený v tomto článku zahŕňa aj žiadosť podniku so sídlom v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom majú sídlo podniky, ktoré prideľujú telefónne čísla účastníkom, a ktorý požaduje relevantné informácie, ktoré majú tieto podniky k dispozícii na účely poskytovania verejne dostupných telefónnych informačných služieb a služieb telefónnych zoznamov v tomto členskom štáte a/alebo v iných členských štátoch.

O druhej otázke

31 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 25 ods. 2 smernice „univerzálnej služby“ vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby podnik, ktorý prideľuje telefónne čísla účastníkom a ktorý má podľa vnútroštátnej právnej úpravy povinnosť získať od týchto účastníkov súhlas s použitím údajov, ktoré sa ich týkajú, na účely poskytovania telefónnych informačných služieb a služieb zoznamov, formuloval túto žiadosť tak, aby uvedení účastníci vyjadrili svoj súhlas s týmto použitím osobitne podľa toho, v ktorom členskom štáte podniky, ktoré by mohli požadovať informácie uvedené v tomto ustanovení, poskytujú tieto služby.

32 Podľa článku 25 ods. 2 smernice „univerzálnej služby“ členské štáty zabezpečia, aby na účely zabezpečenia verejne prístupných informačných služieb a služieb telefónnych zoznamov všetky podniky, ktoré prideľujú telefónne čísla účastníkom, splnili všetky odôvodnené požiadavky na sprístupnenie príslušných informácií v dohodnutom formáte za podmienok, ktoré sú spravodlivé, objektívne, nákladovo orientované a nediskriminačné. Okrem toho z článku 25 ods. 5 tejto smernice vyplýva, že odsek 2 sa uplatní s „výhradou požiadaviek právnych predpisov [Únie] o ochrane osobných údajov a súkromia, a najmä článku 12 [smernice ‚o súkromí a elektronických komunikáciách]“.

33 Z toho vyplýva, že s cieľom odpovedať na druhú otázku treba tiež skúmať, či článok 12 ods. 2 poslednej uvedenej smernice podmieňuje odovzdanie osobných údajov účastníka podnikom, ktorý prideľuje telefónne čísla účastníkom, tretiemu podniku, ktorého činnosť spočíva v poskytovaní verejne dostupných telefónnych informačných služieb a služieb zoznamov v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom má bydlisko tento účastník, osobitným a samostatným súhlasom tohto účastníka.

34 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor v bode 67 rozsudku z 5. mája 2011, Deutsche Telekom (C-543/09, EU:C:2011:279), rozhodol, že článok 12 uvedenej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že mu neodporuje vnútroštátna právna úprava ukladajúca podniku, ktorý zverejňuje telefónne zoznamy, povinnosť sprístupniť osobné údaje, ktoré má k dispozícii a ktoré sa týkajú účastníkov iných poskytovateľov telefónnych služieb, v prospech iného podniku, ktorého činnosť spočíva vo zverejňovaní vytlačených alebo elektronických verejných zoznamov alebo v sprístupnení takýchto zoznamov prostredníctvom informačného operátora, bez toho, aby bolo takéto sprístupnenie podmienené vydaním nového súhlasu účastníkov. Títo účastníci však musia byť pred prvým zápisom údajov do verejného zoznamu informovaní o účele zápisu, ako aj o skutočnosti, že tieto údaje môžu byť oznámené inému poskytovateľovi telefónnych služieb, a musí sa zaručiť, že uvedené údaje sa po ich sprístupnení nepoužijú na iné účely, než sú tie, na ktoré boli zhromažďované pri ich prvom zverejnení.

35 Súdny dvor k tomuto záveru dospel tak, že so zreteľom na odôvodnenie 39 a znenie článku 12 ods. 2 a 3 smernice „o súkromí a elektronických komunikáciách“ usudzoval, že ak bol účastník informovaný podnikom, ktorý mu pridelil telefónne číslo, o možnosti sprístupnenia jeho osobných údajov inému podniku, s cieľom ich zverejnenia vo verejnom zozname, a tento účastník súhlasil so zverejnením uvedených údajov v takomto zozname, sprístupnenie týchto údajov inému podniku na účely ich zverejnenia vo vytlačenom alebo elektronickom zozname alebo sprístupnenia týchto zoznamov prostredníctvom informačného operátora, nemusí byť podmienené novým súhlasom účastníka, pokiaľ je zaručené, že dotknuté údaje nebudú použité na iné účely, než sú tie, na ktoré boli zhromažďované. Súhlas účastníka náležite informovaného o zverejnení jeho osobných údajov vo verejnom zozname podľa článku 12 ods. 2 tejto smernice sa totiž vzťahuje na účel tohto zverejnenia, čiže zahŕňa akékoľvek neskoršie spracovanie uvedených údajov inými podnikmi pôsobiacimi na trhu verejne prístupných telefónnych informačných služieb a telefónnych zoznamov, ak toto spracovanie údajov sleduje rovnaký účel. Súdny dvor v tejto súvislosti spresnil, že znenie článku 12 ods. 2 smernice „o súkromí a elektronických komunikáciách“ nedovoľuje domnievať sa, že účastníkovi prislúcha právo selektívne sa rozhodovať v prospech určitých poskytovateľov verejne prístupných telefónnych informačných služieb a telefónnych zoznamov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. mája 2011, Deutsche Telekom, C-543/09, EU:C:2011:279, body 62 až 65).

36 Súdny dvor dodal, že pokiaľ účastník súhlasil so sprístupnením svojich osobných údajov určenému podniku na ich zverejnenie vo verejnom zozname tohto podniku, sprístupnenie tých istých údajov inému podniku s cieľom ich zverejnenia vo verejnom zozname bez vydania nového súhlasu týmto účastníkom nemôže zasahovať do samotnej podstaty práva na ochranu osobných údajov, ako je to priznané v článku 8 Charty základných práv Európskej únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. mája 2011, Deutsche Telekom, C-543/09, EU:C:2011:279, bod 66).

37 Z týchto skutočností vyplýva, že na posúdenie rozsahu tohto súhlasu je rozhodujúci účel prvého uverejnenia osobných údajov účastníka, s ktorým súhlasil. V tejto súvislosti treba uviesť, že podľa článku 12 ods. 3 smernice „o súkromí a elektronických komunikáciách“ členské štáty môžu vyžadovať, aby dodatočný súhlas účastníkov bol potrebný tiež na akýkoľvek iný účel verejného telefónneho zoznamu, než je vyhľadanie kontaktných údajov osôb na základe ich mena, prípadne minimálneho množstva ďalších identifikačných údajov.

38 Okrem toho treba konštatovať, že podnik, ktorý poskytuje verejne dostupné telefónne informačné služby a služby telefónnych zoznamov bez ohľadu na jeho sídlo v Únii, uskutočňuje svoju činnosť v regulačnom rámci, ktorý je do veľkej miery harmonizovaný a umožňuje zabezpečiť v celej Únii

dodržanie požiadaviek v oblasti ochrany osobných údajov účastníkov, ako to vyplýva najmä z článku 25 ods. 5 smernice „univerzálnej služby“, ako aj článku 1 ods. 1 a článku 12 smernice „o súkromí a elektronických komunikáciách“.

39 Za týchto okolností – ako to uviedol aj generálny advokát v bodoch 40 a 41 svojich návrhov – nie je potrebné zaviesť rozdielne zaobchádzanie podľa toho, či má podnik, ktorý vyžaduje poskytnutie osobných údajov týkajúcich sa účastníkov, sídlo na území členského štátu, v ktorom majú bydlisko účastníci, alebo v inom členskom štáte, pokiaľ tento podnik zhromažďuje tieto údaje na účely, ktoré sú identické s tými, pre ktoré boli údaje zhromaždené pri ich prvom uverejnení, a pokiaľ sa teda na toto poskytnutie vzťahuje súhlas, ktorý už títo účastníci dali.

40 Vzhľadom na tieto úvahy a úvahy uvedené v bodoch 23 až 30 tohto rozsudku nie je teda dôvod na to, aby podnik, ktorý prideľuje telefónne čísla svojim účastníkom, formuloval svoju žiadosť o súhlas adresovanú účastníkovi tak, aby tento účastník vyjadril svoj súhlas osobitne podľa toho, do ktorého členského štátu sa údaje, ktoré sa ho týkajú, môžu odovzdať.

41 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 25 ods. 2 smernice „univerzálnej služby“ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby podnik, ktorý prideľuje telefónne čísla svojim účastníkom a ktorý má podľa vnútroštátnej právnej úpravy povinnosť získať od týchto účastníkov súhlas s použitím údajov, ktoré sa ich týkajú, na účely poskytovania telefónnych informačných služieb a služieb telefónnych zoznamov, formuloval túto žiadosť tak, aby uvedení účastníci vyjadrili svoj súhlas s týmto použitím osobitne podľa toho, v ktorom členskom štáte podniky, ktoré by mohli požadovať informácie uvedené v tomto ustanovení, poskytujú tieto služby.

O trovách

42 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 25 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica „univerzálnej služby“), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25. novembra 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „požiadavky“ uvedený v tomto článku zahŕňa aj žiadosť podniku so sídlom v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom majú sídlo podniky, ktoré prideľujú telefónne čísla účastníkom, a ktorý požaduje relevantné informácie, ktoré majú tieto podniky k dispozícii na účely poskytovania verejne dostupných telefónnych informačných služieb a služieb telefónnych zoznamov v tomto členskom štáte a/alebo v iných členských štátoch.**

2. **Článok 25 ods. 2 smernice 2002/22, zmenenej a doplnenej smernicou 2009/136, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby podnik, ktorý prideľuje telefónne čísla účastníkom a ktorý má podľa vnútroštátnej právnej úpravy povinnosť získať od týchto účastníkov súhlas s použitím údajov, ktoré sa ich týkajú, na účely poskytovania telefónnych informačných služieb a služieb telefónnych zoznamov, formuloval túto žiadosť tak, aby uvedení účastníci vyjadrili svoj súhlas s týmto použitím osobitne podľa toho, v ktorom členskom štáte podniky, ktoré by mohli požadovať informácie uvedené v tomto ustanovení, poskytujú tieto služby.**

Podpisy